

Nr 69.

Av herr **Bergström** i Bäckland **m. fl.**, om anslag till byggande av enkla bygdevägar.

De allmänna landsvägarna ha under senare år tack vare tillkomsten av automobilskattemedlen i rätt stor utsträckning kunnat förbättras. Detta har å sin sida möjliggjort inrättandet av trafiklinjer, som i en hel del fall t. o. m. motsvara vår järnvägstrafik.

Under det att sålunda intill landsvägarna närbelägna bygder icke blott äga förmånen av att ha en väg i sin närhet utan även få utnyttja på bästa sätt de fördelar, som äro förenade med en regelbunden linjetrafik, där en sådan förefinnes, går det däremot mycket sakta för skogsbyarna och övriga från de allmänna landsvägarna mera avlägset liggande byar att få sina vägfrågor lösta. För ett flertal år sedan påbörjades inom en socken i Ångermanland som kommunalt nödhjälpsarbete anläggandet av en väg till en skogsby. Vagarbetet avbröts omkring åtta km. från denna, och ännu har icke medel kunnat erhållas till vägens färdigbyggande. Olägenheten härav framträdde icke minst vid ett för någon tid sedan inom här åsyftade by inträffat sjukdomsfall, som krävde skyndsam lasarettsvård av den sjuke. Transporten av denne till lasarettet måste först ske med bår den sträcka, som saknade väg på grund av det ofullbordade vägbygget och sedan med bil. För övrigt äro sådana sjuktransporter icke ovanliga för obygdén.

Behovet av enkla bygdevägar framgår tydligt av följande redogörelse av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen angående anslag till ifrågavarande vägar:

Vid uppgörande av flerårsplanerna för åren 1931—1933 hade länsstyrelserna, med ledning av utav väg- och vattenbyggnadsstyrelsen lämnade uppgifter angående den sannolika medelstillgången, i regel utgått från ett årligt anslag för ifrågavarande ändamål av 1,200,000 kronor eller samma belopp, som anvisats för innevarande budgetår. För budgetåret 1930—1933 uppingo sålunda länens sammanlagda anslagskrav för byggande av enkla bygdevägar till respektive 1,297,100, 1,299,800 och 1,285,800 kronor eller sammanlagt 3,882,700 kronor, på sätt närmare framginge av en vid skrivelsen fogad tablå.

Såsom styrelsens den 22 juli 1930 avgivna förslag till fördelning mellan länen av det av riksdagen för budgetåret 1930/1931 anvisade anslaget till byggande av enkla bygdevägar utvisade, hade styrelsen, då länens anslagskrav med 97,100 kronor överstigit det för nämnda budgetår beviljade anslaget, måst före-

taga en beskärning av de av länsstyrelserna upptagna beloppen för ifrågavarande budgetår.

För att emellertid någon nedprutning av de utav länsstyrelserna begärda totala anslagsbeloppen för hela den tidsperiod, som flerårsplanerna omfattade, icke skulle behöva vidtagas, erfordrades för vardera budgetåren 1931—1933 ett anslag av i avrundat tal 1,350,000 kronor.

När styrelsen medräknar viktiga vägföretag, som icke upptagits i de av länsstyrelserna uppgjorda flerårsplanerna, men vilka borde komma till utförande, kommer den till det slutresultatet att för nästkommande budgetår bör till byggande av enkla bygdevägar anvisas 1,500,000 kronor.

Om nu ingen höjning av anslaget till byggande av landsvägar och vanliga bygdevägar kan komma ifråga utav skäl, som departementschefen anför, borde däremot någon höjning försöka åstadkommas av anslagen till vägar av enklare vägtyp för att därigenom i någon större omfattning än vad nu är fallet förhjälpa obygdens till nödiga vägar.

Den, som besökt byområden med inga eller mindre farbara vägar och hört klagomålen över svårigheterna att erhålla bidrag till byggande av vägar av den enklaste vägtyp, har förvisso insett värdet av en sådan åtgärd.

Tacksamt skall erkännas departementschefens tillstyrkande av förslaget om att även bidraget från här berörda anslag får utgå med tre fjärdedelar av den beräknade kostnaden för vederbörande företag. Emellertid borde även med anledning därav en höjning av anslaget ske. Endast en höjning från nuvarande anslagssumma av 1,200,000 kronor, vilken summa departementschefen även gått in för, till 1,300,000 kronor skulle hälsas med tacksamhet inom de byar, som ännu sakna vägar och utgöra ett ytterligare bevis på riksdagens vilja att bistå obygdens i lösandet av dess vägfrågor.

På grund av det anförda få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till byggande av enkla bygdevägar för budgetåret 1931/1932 anvisa ett extra reservationsanslag av kronor 1,300,000.

Stockholm den 21 januari 1931.

P. Bergström
i Bäckland.

Per Rudén.

Nils V. Sandström
i Nyland.